

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte - Petru Ursache,
judecătorii - Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Nadejda Toma, Petru Moraru,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Efimov Serghei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui

Efimov Serghei

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 12.08.2015 - 12.03.2016;

instanța de apel: 19.04.2016 - 07.10.2016;

instanța de recurs: 30.01.2017 - 23.05.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 12 martie 2016, adoptată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Efimov S. a fost condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, la 4 ani și 8 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată a fost admisă, fiind dispus încasarea în mod solidar de la Vîrlan S. și Efimov S., în beneficiul Belea Iu. a sumei de 58 320 lei, cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 2 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, în rest capătul de cerere privind încasarea prejudiciului moral, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și inculpatul Vîrlan S. în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, în perioada de timp cuprinsă între 15 - 23.06.2015, ziua și ora exactă nu a fost posibil de stabilit, Vîrlan S. împreună cu Efimov S., în urma unei înțelegeri prealabile, acționând în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns în gospodăria lui Belea Iu.

situată pe str. M. Gorkii, 17, or. Orhei, de unde pe ascuns, prin pătrundere în garajul gospodăriei, au sustras mai multe bunuri: un burghiu electric de model "Hamer" DS 14 DL; un burghiu cu acumulator de model "Hamer" DB 10 DL; un ciocan pneumatic de model "Hamer" DH 40 MR; un burghiu electric de model "Hamer" SDS PLUS; un burghiu electric 26 450; un ciocan pneumatic de model "Hamer" DH 24 PB3; o mașină de șlefuit unghiulară "WX 25230"; o mașină de șlefuit unghiulară "W11125 QUICK"; un disc "decor 230"; un ferăstrău pentru traforaj "STEB 135"; un aparat de spălat cu presiune înaltă "HCL-1850"; un aparat de sudat "BX 1-250 C"; un ciocan pneumatic "H45MR"; un burghiu electric "SBE850 Impuls"; un burghiu electric "BE 561"; o mașină de șlefuit "SXE 450"; un ferăstrău circular "KGS 301"; un ecartament marcare "BR 3318"; o coroană 751063; două dălți; discuri carbosane în volum de 50 bucăți; pile în volum de 50 bucăți, un disc pentru lemn; un disc almaz; un set de coroane; un injector; o țiglă; un pistol pentru vopsit; un aparat de șlefuit; două flexe electrice de model "Bosh"; două flexe electrice de model "Bosh"; un ciocan pneumatic cu încărcător de model "Bosh"; un motoferăstrău de culoare orange de model "Stihl", cauzându-i astfel părții vătămate, Belea Iu. un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 119 911 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Stici A., în numele inculpatului Efimov S., care a solicitat casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate.

În motivarea apelului declarat avocatul a menționat că, inculpatul a recunoscut vina și se căiește sincer de cele comise, este de acord să achite părții vătămate prejudiciul cauzat prin infracțiune, nu a fost anterior condamnat, are un loc stabil de trai, are o stare precară de sănătate fiind diagnosticat cu "hepatită virală C", astfel fiind necesar un tratament și control riguros care este imposibil în condițiile penitenciarului, partea vătămată nu are pretenții față de acesta.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2016, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat, cu menținerea fără modificări a sentinței.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, astfel pedeapsa aplicată inculpatului este în limitele prevăzute de lege.

Astfel, prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, categoria infracțiunii săvârșite care potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, se clasifică ca gravă, influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii.

Instanța de apel a menționat că, temei legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege sau pentru condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu există, deoarece în cauză nu s-au constatat circumstanțe excepționale sau alte cauze, ce justifică aplicarea prevederilor art. 79 sau 90 Cod penal.

În acest context instanța de apel a menționat că, inculpatul se caracterizează negativ (f.d. 54, vol.I), anterior săvârșind infracțiuni similare, procesele respective fiind încetate în legătură cu împăcarea părților. (f.d. 56, 84, vol. I).

Totodată, instanța de apel a menționat că, inculpatul nu cade sub incidența Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM, existând restricția prevăzută la art. 10, alin. (1), lit. k) - inculpații nu au reparat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune.

Se evidențiază, că în ședința de judecată în apel la cererea avocatului Bargan G., au fost anexate la dosarul cauzei recipisele, care probează faptul că inculpații nu și-au respectat angajamentul de a recupera prejudiciul cauzat prin infracțiune părții vătămate Belea Iu.

În afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei conform cerințelor din articolul 409, alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că, nu există temeiuri de a interveni în sentință.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Bîrcă L. în numele inculpatului Efimov S., care, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă non-privativă de liberate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în temeiul art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului ordinar, avocatul invocă argumente similare cu cele indicate anterior în apelul apărării și descrise la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând:

- la urmărirea penală și în cadrul ședințelor de judecată în instanța de fond și apel, inculpatul a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, solicitând ca judecarea cauzei să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală;

- inculpatul are un loc stabil de trai în or. Orhei, str. Vasile Mahu, 22, în ședințele de judecată a menționat că îi pare rău de cele săvârșite, se căiește sincer și regretă mult cele întâmplate;

- inculpatul anterior nu a fost condamnat și antecedente penale nu are, iar procesele penale pornite anterior în privința sa au încetat în temeiul art. 109 Cod penal;

- inculpatul este de acord și dorește să repara prejudiciul material și moral cauzat părții vătămate, doar că la moment fiind în arest nu are posibilitate financiară;

- în instanța de fond inculpații au recuperat parțial prejudiciul material părții vătămate, achitându-i suma de 4 500 lei;

- va fi rațională suspendarea executării pedepsei și din motivul reparării prejudiciului cât mai rapid posibil, având posibilitatea să arate comportamentul exemplar și având posibilitatea de a se angaja în câmpul muncii pentru a lucra cinstit, acesta va repara nemijlocit și prejudiciul cauzat părții vătămate, lucru ce în penitenciar este imposibil de realizat;

- inculpatul este grav bolnav, în cazul dat, pedeapsa sub formă de închisoare ar putea agrava și starea de sănătate a condamnatului, care și așa este una precară și anume în urma unor investigații medicale, analize, s-a stabilit că inculpatul a fost diagnosticat cu "hepatită virală C", astfel, fiind necesară monitorizarea bolnavului, cu efectuarea unui control periodic, a fost prescris tratament, regim alimentar corect, mod sănătos de viață, reinternarea acestuia, iar toate acestea sunt indicate în trimiterea-extras eliberată de medic;

- condițiile de penitenciar nicidecum nu corespund recomandărilor medicului, astfel acesta ar putea duce la agravarea situației de sănătate a condamnatului sau chiar și la moartea acestuia;

- reieșind din partea motivatorie a hotărârilor judecătorești adoptate, reiese că la stabilirea pedepsei, instanța de fond și apel nu au luat în considerație gradul infracțiunii comise, împrejurările în care a fost consumată infracțiunea, personalitatea inculpatului, dar și lipsa circumstanțelor agravante și constatarea circumstanțelor atenuante;

- scopul corectării și reeducării se va atinge și fără izolarea inculpatului de societate, fiind posibil de a stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform art. 90 Cod penal, pe un termen de probă, luând în considerație că anterior nu a fost judecat;

- instanțele inferioare soluționând chestiunea privind aplicarea pedepsei inculpatului, nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 76, 90 Cod penal, recunoscându-l pe Efimov S. vinovat în săvârșirea infracțiunii, nu a dat o apreciere obiectivă tuturor probelor acumulate la dosar și anume, nu au fost date o apreciere obiectivă declarațiilor inculpatului, care a declarat că recunoaște vina integral, se căiește sincer de cele săvârșite;

- pedeapsa aplicată inculpatului este greșit individualizată, în speță fiind întrunite condițiile prevăzute de lege, care permit aplicarea în privința acestuia a unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate.

6.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit

neîntemeiat, invocând că soluția instanței de apel, referitor la categoria și mărimea pedepsei, a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, conform cărora, persoanei recunoscute vinovate de săvârșire unor infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

7. Judecând recursul ordinar declarat și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei Colegiul lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, însă din alte motive decât cele indicate de recurent.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și să rejudece cauza, cu pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limita temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și formulate în cererea de recurs.

Așadar, analizând textul recursului declarat, Colegiul reține, că recurentul îl întemeiază prin prisma pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *sau aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și stabilirii inculpatului unei pedepse non-privative de liberate conform prevederilor art. 90 Cod penal.

Potrivit conținutului recursului, recurentul critică decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei, invocând că, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa fără a se ține cont de prezența în speță a circumstanțelor atenuante (*inculpatul este grav bolnav, și-a recunoscut integral vina, s-a căit sincer, anterior nu a fost condamnat și este dispus să repara prejudiciul material și moral cauzat prin infracțiune*).

Argumentul recurentului, precum că instanțele inferioare incorect au individualizat pedeapsa aplicată inculpatului, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

De asemenea, Colegiul consideră necesar de evidențiat că, în dispoziția art. 90 Cod penal sunt prevăzute condițiile pentru acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei, și anume se prevede că instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana vinovatului și considerând necesar poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

La fel, este important de a menționa că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins de inculpat fără executarea efectivă a acesteia.

Colegiul penal menționează că, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele de judecată inferioare au ținut cont pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia și corect au conchis că inculpatul a comis o infracțiune gravă din intenție, prin urmare corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și potrivit alin. (8) al acestui articol, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă în baza probelor administrate la faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Colegiul penal atestă că, sancțiunea art. 186 alin. (5) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat Efimov S., prevede pedeapsa cu închisoare de la 7 la 12 ani.

Însă, în cauză deferită judecării, se constată că, potrivit sentinței adoptate în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Efimov S. a fost condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, la 4 ani și 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsă care se încadrează în noile limite stabilite prin reducerea cu o treime din maximumul și din minimumul prevăzut de sancțiunea normei imputate.

După care, legalitatea sentinței a fost verificată de către instanța de apel, care a menținut condamnarea în privința inculpatului în baza art. 186 alin. (5)

Cod penal, statuând că, prima instanță corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și just a individualizat pedeapsa stabilită în privința acestuia. Or, criticele apelantului în partea ce ține de solicitarea casării sentinței în latura pedepsei, au fost respinse, ca nefondate.

La baza acestei concluzii, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, a ținut cont de circumstanțele cauzei, legate de scopul și motivele faptei, gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de faptul că inculpatul și-a recunoscut vina (cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală), precum și de persoana inculpatului, care anterior nu a fost condamnat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de prevenirea de a săvârși infracțiuni noi.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul declarat, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, ajungând astfel la concluzia corectă enunțată în *pct. 4. al prezentei decizii*.

În sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea ca nefondat a apelului declarat, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 - 418 Cod de procedură penală, iar temei pentru casarea acesteia lipsesc.

Colegiul penal menționează că argumentele recurentului, precum că la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de apel, nu a ținut cont de circumstanțele atenuante prezente în cauză, precum că acesta a recunoscut vina, nu pot fi reținute, deoarece recunoașterea vinei este o circumstanță atenuantă, mai mult că această circumstanță este un drept al inculpatului, care deja a fost luat în considerație de către instanța de fond la aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal.

Or, conform practicii judiciare, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

De asemenea, starea de sănătate a inculpatului, nu poate constitui o circumstanță care ar condiționa aplicarea în privința acestuia a pedepsei non-privative de libertate.

Enumerarea unor boli, care n-au constituit cel puțin temei pentru acordarea inculpatului a unui grad de invaliditate, nu poate fi considerată o circumstanță excepțională, iar concluziile că în condiții de penitenciar aceste afecțiuni nu pot fi tratate sau tratamentul ar fi dificil, în general, nu au careva suport probant.

Mai mult decât atât, circumstanțele enumerate de către recurent în susținerea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, de asemenea nu pot servi drept temei pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei, deoarece au fost luate în considerație de către instanțele de fond la stabilirea pedepsei, care a fost stabilită inculpatului în limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 186 alin. (5) Cod penal.

Or, modificarea pedepselor și al regimului de executare ar constitui o reacție disproportională în aplicarea legii sau o încurajare al compartimentului infracțional de acest gen.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul solicitat de către recurent.

Colegiul penal consideră relevant de a specifica că, argumentele invocate de recurent în cererea sa de recurs au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, deoarece după conținutul lor sunt similare celor consemnate în cererea de apel, respectiv asupra acestora instanța de apel s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată, așa cum este indicat și în *pct. 5 din prezenta decizie*, soluție pe care instanța de recurs o consideră legală și argumentată, însușind argumentele ei, reiterarea cărora nu mai este necesară (*cauza CtEDO, Rebait și alții c. Franței, din 25.02.1995, nr. 26564/1995*).

7.1. Tot aici, dar în alt context, Colegiul penal lărgit ținând cont de prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără, însă, a agrava situația condamnatului, statuează asupra următoarelor:

Din conținutul hotărârii contestate rezultă că Efimov S. a fost condamnat pentru săvârșirea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în proporții deosebit de mari, infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (5) Cod penal (red. 2009). Valoarea bunurilor sustrase ca semn calificativ al componenței de infracțiune, care prevede răspunderea pentru sustragere, se determină ținându-se seama de mărimea unității convenționale de amendă stabilită de legislație la momentul săvârșirii infracțiunii.

Conform art. 64 alin. (2) Cod penal (red. 2009) valoarea unității convenționale de amendă la momentul comiterii furtului de la Belea Iu. (15 - 23 iunie 2015) constituia 20 lei. Potrivit art. 126 Cod penal (red. 2009) proporții deosebit de mari se consideră valoarea bunurilor materiale sustrase, care la momentul săvârșirii infracțiunii depășea 5 000 unități convenționale.

Potrivit sentinței valoarea prejudiciului cauzat părții vătămate Belea Iu. constituia suma de 119 911 lei, adică 5 995,55 unități convenționale. Astfel, la data condamnării lui Efimov S. (12.03.2016), încadrarea juridică a acțiunilor dânsului pe epizoadele din 15 - 23 iunie 2015, era corectă, deoarece valoarea bunurilor sustrase depășea 5 000 unități convenționale.

Ulterior, prin Legea nr. 207 privind modificarea și completarea unor acte legislative din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016, valoarea unității convenționale a fost majorată de la 20 la 50 lei, iar proporții deosebit de mari în conformitate cu modificările operate la art. 126 alin. (1) Cod penal se consideră valoarea bunurilor sustrase care depășește 40 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Prin urmare, a intervenit o lege penală mai favorabilă inculpatului, care, potrivit art. 10 Cod penal, are efect retroactiv și se răsfrânge asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa.

Astfel, se impune soluția de reîncadrare a acțiunilor lui Efimov S. din prevederile art. 186 alin. (5) Cod penal în cele ale art. 186 alin. (4) Cod penal, ca sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu pătrunderea în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții mari, or, la momentul săvârșirii sustragerii bunurilor de la Belea Iu. (15 - 23 iunie 2015) potrivit Hotărârii Guvernului Nr. 974 din 04.12.2014 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2015, a fost stabilit în mărime 4 500 lei. Prin urmare, prejudiciul cauzat părților vătămate și anume 119 911 lei, potrivit modificărilor operate la art. 126 alin. (1) Cod penal, constituie 26,65 salarii medii lunare prognozate de Guvern pentru anul 2015, ceea ce nu mai formează proporții deosebit de mari.

Generalizând cele menționate mai sus Colegiul lărgit conchide, că prevederile art. 10 Cod penal se răsfrâng asupra situației inculpatului și, din acest motiv, instanța de recurs consideră necesar de a casa parțial hotărârile contestate, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri cu recalificarea faptelor săvârșite de Efimov S. la 15 - 23 iunie 2015, cu stabilirea pedepsei în limita prevăzută de sancțiunea articolului respectiv.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Efimov Serghei, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2016 și sentința Judecătoriei Orhei din 12 martie 2016, în latura penală, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre după cum urmează.

Acțiunile lui *Efimov Serghei Serghei* se reîncadrează din prevederile art. 186 alin. (5) Cod penal, în cele ale art. 186 alin. (4) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei lui *Efimov Serghei* urmează a fi calculat din data de 23 mai 2017, cu deducerea perioadei aflării sub arest și a pedepsei executate de la 06 iulie 2015 până la 23 mai 2017, inclusiv.

În rest, dispozițiile hotărârilor contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 iunie 2017.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Ghenadie Nicolaev
Nadejda Toma
Petru Moraru